

IN MEMORIAM

Život i djelo prof. dr. sc. Dušana Benčića (1921. - 2010.)

Naš cijenjeni prof. dr. sc. Dušan Benčić iznenada nas je napustio u Zagrebu u četvrtak 30. rujna 2010. Na vječni počinak ispratio ga je na groblju Mirogoj župnik iz Crkve Sv. Kvirina s Pantovčaka, u utorak 5. listopada 2010. U ime Laboratorija za mjerenja i mjernu tehniku Geodetskog fakulteta o životu i djelu profesora Dušana Benčića govorio je profesor Nikola Solarić, a gospodin Neven Zoković u ime Hrvatskog društva očnih optičara.

Dušan Benčić rođen je u Šalovcima 1921. godine. Osnovnu školu i gimnaziju pohađao

je u Zagrebu, a diplomirao je na Geodetsko-kulturno tehničkom odjelu Tehničkog fakulteta u Zagrebu 1947. godine.

Za profesora stručnih predmeta prve Optičke škole u Zagrebu postavljen je 1950. godine. Kao vrlo savjestan čovjek nastojao je svoje znanje o optici što više produbiti, te se upisao na Prirodoslovno-matematički fakultet u Zagrebu, gdje je apsolvirao na eksperimentalnoj fizici 1956. godine.

U Optičkoj školi utemeljio je Laboratorij za optička mjerenja i odgojio više generacija optičara, koji su zauzimali najodgovornija mjesta u optičkoj industriji u bivšoj državi, a jedan dio njih se visoko plasirao u inozemstvu.

U optičkoj industriji "Getaldus" – Zagreb radio je od 1953. godine, kao voditelj mjernog laboratorija i kontrole proizvo-

da, te uveo znanstveni i istraživački pristup rješavanju razvojno-istraživačkih problema te industrije. Može se slobodno reći da je bio glavni nositelj izgradnje Školskog centra za elektroniku, preciznu mehaniku i optiku "Ruder Bošković". Za taj samoprijegorni i uspješni rad dobio je nagradu Općine Črnomerec i zahvalnicu, povodom 45. obljetnice osnutka Tehničke škole "Ruder Bošković", u znak dugogodišnje suradnje i doprinosa u odgojno-obrazovnom radu.

Na Geodetskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu izabran je za asistenta 1955. godine, za docenta 1962, za izvanrednoga profesora 1971. i za redovitoga profesora 1980. godine.

Prof. Benčić kao vrlo savjestan, pedantan i istraživački znatiželjan mladić želio je proširiti svoje znanje iz optike i konstrukcije geodetskih instrumenata. Tako je boravio tri mjeseca u svjetski poznatoj tvornici optičkih i mjernih geodetskih instrumenata Wild-Heerbrugg u Švicarskoj. To mu je pomoglo da uđe u sve probleme konstrukcije geodetskih optičkih instrumenata.

Na Geodetskom fakultetu u Zagrebu obranio je habilitacijsku radnju 1962. godine pod naslovom Optičko-fiziološki utjecaji na točnost geodetskih mjerenja i doktorsku disertacijsku radnju pod naslovom Prilog teoriji subjektivnih optičkih instrumenata primijenjenih u mjernoj tehnici 1979. godine.

Poslije obranjene habilitacije prof. Benčić je uz organizaciju i izvođenje nastave intenzivno započeo s razvojem Laboratorija za mjerenja i ispitivanje geodetskih instrumenata u Geodetskom zavodu, koji je zatim prerastao u Laboratorij za mjerenja i mjernu tehniku. Tada je po njegovim originalnim idejama izrađen niz optičkih uređaja i komparatora za ispitivanje geodetskih optičkih instrumenata.

Profesor Benčić svoj znanstveno-istraživački rad nije ograničio samo na djelatnost na Geodetskom fakultetu, nego je usko surađivao od 1967. godine s Fakultetom za strojarstvo i brodogradnju, profesorom I. Hercigonjom, profesorom F. Dusmanom i poslije s profesorom V. Mudronjom. Isto tako usko je surađivao s Akademijom za kazalište, film i televiziju. Intenzivno je surađivao i u Hrvatskom društvu očnih optičara.

Prof. Benčić objavio je niz znanstvenih i stručnih radova, a napisao je i četiri udžbenika, a za zadnji udžbenik primio je i nagradu "Josip Juraj Strossmayer" za najbolje znanstveno djelo s područja tehničkih znanosti objavljeno u 2008. godini, koju dodjeljuje Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti i Zagrebački velesajam.

Kao ugledni profesor na Geodetskom fakultetu profesor Benčić obavljao je dužnost dekana u dva mandata od 1981. do 1985. godine, dužnost prodekana, voditelja postdiplomskog studija, predstojnika Geodetskog zavoda u više mandata, dugogodišnjeg voditelja Laboratorija Geodetskog zavoda od njegovog osnutka 1972. godine, itd. Osim toga, kao ugledni profesor bio je biran kao fakultetski delegat u Znanstveno-nastavno vijeće Sveučilišta, u Vijeće znanstvenih radnika, u razne Sveučilišne odbore i drugdje.

Prof. Benčić imao je i znatnu međunarodnu suradnju. Tako je bio član Komisije 5 za geodetske metode i instrumente osnovane u okviru Međunarodne federacije geodeta (FIG). Vrlo intenzivno surađivao je s Prof. Dr. techn. Dr. h. c. Fritzom Deumlichom s Technische Universität Dresden,

jednim od svjetskih najpoznatijih stručnjaka na području geodetskih instrumenata čija je knjiga *Instrumentenkunde der Vermessungstechnik* prevedena na sve važnije svjetske jezike pa i na kineski. Suradivao je i s velikim brojem svjetskih tvrtki za izradbu geodetskih i optičkih instrumenata na pr. Wildom, Askaniom, Kernom, Zeissom i dr.

Zahvaljujući profesoru Benčiću Laboratorij za mjerenja i mjernu tehniku na Geodetskom fakultetu izrastao je u jednu od najuglednijih jedinica Geodetskog fakulteta. Velika je šteta da taj prekrasni Laboratorij nije i dalje adekvatno održavan i razvijan. Svi inozemni i domaći znanstvenici pokazali su veliko zanimanje za taj optički laboratorij. Laboratorij ih je toliko impresionirao da su gotovo redovito pitali po čijim su idejama ti uređaji konstruirani i izrađeni. Kao dokaz mogu poslužiti pisma poslije posjete Laboratoriju dvojice najuglednijih stručnjaka iz toga područja u Europi i svijetu Prof. Dr. sc. techn. Dr. h. c. Fritz Deumlich iz Dresdena i Prof. Dr.-Ing. Hansa Zetschea iz Bonna, konstruktora geodetskih električnih instrumenata s nizom patenata.

Prof. Benčić bio je uvijek vrlo marljiv i tih, ali uporno je izvršavao sve svoje obveze na Fakultetu i izvan njega. Uvijek je nastojao biti pravičan. Imao je korektan stav prema studentima i asistentima i nastojao je prenijeti sve svoje veliko znanje i iskustvo, te im pomoći u savladavanju njihovih obveza. Tako je vodio magistarske i disertacijske radnje redovitoga profesora sada u mirovini Krste Šimičića i redovite profesorice sada prodekanice za znanstveni rad Gorane Novaković.

Za svoj znanstveni rad primio je 1986. godine državnu godišnju nagradu "Nikola Tesla".

Sjećamo se našeg zadnjeg susreta i njegovog zdravog i naročito čvrstog stiska ruke, tako da nas je vijest o njegovom odlasku iznenadila i snažno pogodila. Bio je vrlo uporan i borio se za pravdu i ostvarivanje svojih ideja. Zato je toliko i postigao u životu.

Prof. Benčić je nadasve volio svoju obitelj. Uvijek mi je govorio, da je obitelj najvažnija, a da su uspjesi na poslu prolazni. Neizmjerno je volio svoju suprugu profesoricu Ljubicu. Kad je bio u mirovini, a navratio na Fakultet uvijek se žurio kući, da ne bi ustrebao bolesnoj supruzi. Volio je puno svoga sina Ljubomira, dipl. ing., unuka Branimira i posinka Marka. Kada smo započeli razgovor o njegovom unuku odmah su mu oči od veselja zasvijetlile.

U ovom žalosnom trenutku kad nas je od profesora Benčića rastavila neumitna sudbina, on će i dalje ostati živjeti u našim mislima, uvijek vedar, marljiv, s originalnim idejama i kao uporni borac za pravdu. Zahvaljujemo profesoru Benčiću za sve što je učinio za napredak istraživanja na području geodetskih instrumenata na Geodetskom fakultetu i u Hrvatskoj. Rodbini izražavamo najdublje iskreno suosjećanje u ime Laboratorija za mjerenja i mjernu tehniku Geodetskog fakulteta u Zagrebu, kao i u naše osobno ime.

prof. emeritus dr. sc. Nikola Solarić
doc. dr. sc. Đuro Barković
dr. sc. Mladen Zrinjski